

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 728/19
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Opocznie z dnia 16.05.2019r. sygn. II K 710/18

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

w całości

# na niekorzyść		
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka	

	zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	R. G. (1)	Oskarżony posiada bardzo dobrą opinię osoby pomagającej i wspierającej lokalne akcje charytatywne i budowę świątyni w miejscu swojego zamieszkania w P. - w oczach Proboszcza parafii		
Opinia Proboszcza Parafii Katolickiej pw Niepokalanego Poczęcia N. M. P w J. z dnia 15.10.2019r.	363B			

2.1.1.2.	R. G. (1)	<p>Oskarżony na datę 19.11.2019r. nie uiścił należności podatkowych w podatku od osób fizycznych za lata 2006-2007 oraz w podatku od towarów i usług za okres styczeń-lipiec 2007r., zaległości podatkowe dotyczą kwot wymienionych w akcie oskarżenia w punktach I, II i III wraz z należnymi odsetkami, bieg terminu przedawnienia tych należności uległ zawieszeniu z dniem 24.10.2012r., dokonano zabezpieczenia w/w zaległości podatkowych poprzez ustanowienie hipoteki na stanowiącej własność oskarżonego nieruchomości</p>	pismo Naczelnika US w R. z dnia 19.11.2019r.	k.377
2.1.1.3.	R. G. (1)	<p>Nie zniszczono akt postępowań kontrolnych prowadzonych wobec oskarżonego o numerach (...) ((...) 2006), (...) ((...)) i (...) (VAT 2007); akta zawierają czytelne kopie wszystkich dokumentów będących podstawą do wydania decyzji</p>	akta załączonych spraw skarbowych prowadzonych przez Dyrektora (...) w Ł. nr (...) i (...)	załączniki w postaci akt skarbowych

		<p>końcowych w w/w sprawach skarbowych, w tym rachunki wystawiane w związku z działalnością gospodarczą oskarżonego, przez niego bądź dla niego za lata 2006-2007, w szczególności faktury gdzie wystawcą był P. L. (...) - o jakich mowa w pkt II aktu oskarżenia i dokumenty wymienione w zeznaniach świadków A. P. i M. D., oskarżony był wielokrotnie: osobiście bądź listownie (korespondencja doręczana w drodze podwójnego awizowania) zobowiązany do okazania przedstawicielowi US wszelkiej dokumentacji dotyczącej prowadzonej działalności gospodarczej (...) za lata 2006 i 2007, w tym ksiąg przychodów i rozchodów - nigdy nie zrealizował powyższego zobowiązania</p>		
2.1.1.4.	R. G. (1)	P. L. (2) - wystawca faktur dla oskarżonego , o	akta sprawy Sądu Okręgowego w Gorzowie	załączone akta sprawy sygn. II K 135/10

		<p>jakich mowa w pkt II aktu oskarżenia, został prawomocnie skazany za szereg przestępstw, w tym polegających na kierowaniu zorganizowaną grupą przestępczą, mającą na celu popełnianie przestępstw przeciwko obrotowi gospodarczemu (art. 258 § 3 k.k. i art. 299 § 1 i 6 k.k. i inne), której zachowanie polegało m. inn. na przestępczym wystawianiu lub podpisywaniu faktur zakupu i sprzedaży złomu w okresie od czerwca 2006r. do sierpnia 2008r. dla finalnego dokonywania wypłat gotówkowych pomiędzy podmiotami gospodarczymi - w sytuacji, gdy transakcje te rzeczywiście nie miały miejsca</p>	<p>Wielkopolskim sygn. II K 135/10</p>
2.1.1.5.	R. G. (1)	<p>Oskarżony złożył wniosek o wznowienie postępowania zakończonego ostateczną decyzją Dyrektora IS w Ł. nr IS (...) - (...) z dnia 21.08.2015r.</p>	<p>wniosek o wznowienie postępowania k.398-402</p>

2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
2.1.1.1.	opinia proboszcza	opinia jest logiczna, szczegółowa i przekonująca
2.1.2.1.	pismo US w R. w sprawie zaległości podatkowych	informacja o zaległościach podatkowych została wydana przez organ fachowy, dysponujący informacją w ramach swoich zadań przewidzianych prawem, znajduje oparcie w informacji udzielanej uprzednio SR w Radomsku
2.1.2.3.	istnienie wskazanych dokumentów w aktach spraw kontrolnych (w oryginałach bądź czytelnych kopiach)	Załączone akta spraw kontrolnych potwierdzają istnienie wszystkich dokumentów (wezwań kierowanych do oskarżonego, faktur, oświadczeń kontrahentów etc.), które stały się podstawą do wydania ostatecznych decyzji dotyczących zaległości podatkowych oskarżonego jako prowadzącego formę (...) za lata 2006 i 2007 w podatku dochodowym od osób fizycznych oraz w podatku VAT, w szczególności potwierdzają taką

		wygląd, jakość i treść tych dokumentów , o których zeznawały świadkowie A. P. i M. D.
2.1.2.4.	wyrok sygn. II K 135/10 skazujący m. inn. P. L. (2)	akta są pełne i czytelne, zawierają prawomocny wyrok skazujący P. L.
2.1.2.5.	wniosek o wznowienie	fakt złożenia wniosku z racji jego treści oraz dodatkowo potwierdzenia jego nadania do właściwego adresata nie budzi wątpliwości

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	Zarzut obrazy prawa procesowego, która mogła mieć wpływ na treść wyroku tj. art. 4 k.p.k., 5 § 2 k.p.k. i art. 7 k.p.k. poprzez dowolną, błędną, sprzeczną z zasadami logiki i prawidłowego rozumowania ocenę materiału dowodowego i przyjęcie jako dowodów pism i orzeczeń, które nie mogą być dowodami, pominięcie okoliczności przemawiających na korzyść oskarżonego i przyjęcie	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

	niewyjaśnionych okoliczności na jego niekorzyść	
Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Podniesiony zarzut obrazy prawa procesowego okazał się niezasadny, albowiem nie doszło do takiej obrazy przepisów postępowania, która mogła mieć wpływu na treść zapadłego wyroku. Oczywistym jest, iż nie każde naruszenie prawa podatkowego, nawet prowadzące do uszczuplenia podatku, jest przestępstwem. Takim jest jedynie zachowanie zawinione przez sprawcę, a więc podjęte świadomie i umyślnie. Takich także zachowań dopuścił się R. G. (1) w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej "ROM'ZŁOM" w latach 2006-2007. Nie jest także tak, iż przedmiotowa sprawa to - jak przyrównał apelant oskarżenie "o zabójstwo przy braku zwłok" . obrońca zaakcentował tu, iż jeśli chodzi o deklaracje dotyczące podatku dochodowego za rok 2006 i deklaracji VAT - to deklaracji takowych nie ma, co samo w sobie wyklucza już możliwość ustalenia sprawstwa polegającego na podaniu nieprawdy w zeznaniach podatkowych. Tymczasem, choć istotnie owych deklaracji tj. druków z podpisem oskarżonego fizycznie nie ma (istnieje jedynie deklaracja w zakresie podatku dochodowym za rok 2007), to zostało ustalone, iż wynika to z brakowania tych dokumentów w oparciu o przepisy szczegółowo wskazane w piśmie przewodnim Naczelnika US w R. z dnia 26.04.2019r. (k.314 akt). Ponadto w odniesieniu do zeznania złożonego przez oskarżonego o wysokości</p>		

osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2007 i deklaracji dla podatku od towarów i usług (...)za miesiące styczeń - lipiec 2007r- to treść tych dokumentów potwierdza m. inn. wydruk z Aplikacji Urzędnika potwierdzonych za zgodność z komputerową bazą danych Urzędu Skarbowego. Ponadto, co nie ulega żadnym wątpliwości, o tym jakiej treści deklaracje składał oskarżony, świadczą dokumenty załączone do akt kontrolnych (faktury i inne) - całość dokumentów załączono w poczet materiału dowodowego na etapie postępowania odwoławczego. Wreszcie to, jakiej treści deklaracje podatkowe złożył oskarżony (a nie ustanawiał żadnego pełnomocnika do tych czynności) świadczy fakt wieloletniego prowadzenia szeregu postępowań kontrolnych, bo to przecież treść owych deklaracji była podstawą do ich wszczęcia, czy zeznania przesłuchanych świadków. Odnosząc się do porównania dokonanego przez samego apelanta można - choć trochę żartobliwie - stwierdzić, że jednak choć "nie ma ciała" denata, to wiadomym jest, iż nie żyje. Skarżący podnosząc zarzut obrazy przepisów art. 4 k.p.k. i art. 5 § 2 k.p.k. w istocie nie wskazał szczegółowo, na czym konkretnie miałyby polegać naruszenie zasady obiektywizmu i jakie konkretnie wątpliwości zostały poczytane na niekorzyść sprawcy. Ponadto zarzut o jakim mowa w art. 5 § 2 k.p.k. tylko wówczas jest zasadny, gdy w oparciu o prawidłowo oceniony materiał dowodowy nadal nie udaje się ustalić okoliczności istotnej dla sprawy i nadal istnieją tu wątpliwości - tylko wówczas podlegają one ocenie na korzyść oskarżonego. Tymczasem w przedmiotowej sprawie ocena zgromadzonego materiału dowodowego okazała

się właściwa i zgodna z dyrektywami wymienionymi w art. 7 k.p.k.. Słusznie bowiem za wiarygodne uznano zeznania dwóch przedstawicielek organów skarbowych (świadkowie A. P. (3) i M. D. (2)), które osobiście przeprowadzały kontrole w firmie oskarżonego, osobiście zetknęły się ze wszystkimi dokumentami, którymi dysponował i okazał oskarżony, a których wyniki kontroli stały się następnie podstawą do wszczęcia postępowań kontrolnych, ostatecznie stwierdzających zaległości podatkowe o jakich mowa w punkcie I, II i III aktu oskarżenia, czy ustalenia braku przechowywania ksiąg podatkowych (księgi przychodu i rozchodu i innych), czym oskarżony naruszył art. 60 § 2 k.k.s.. Sąd Okręgowy zauważa, iż zarzutem, który wstępnie jako jedyny mógł okazać się być skuteczny, był zarzut związany z oparciem orzeczenia na wynikach kontroli skarbowych i decyzji podatkowych. Dokładnie skarżący sformułował zarzut: "przyjęcie jako dowód pism i orzeczeń, które dowodami być nie mogą". Sąd odwoławczy zważył, iż co do zasady możliwym jest przeprowadzenie dowodu z dokumentu dla ustalenia okoliczności, iż określony podmiot czy osoba zajęły w sprawie określone stanowisko. Problemem mogło natomiast być dokonywanie ustaleń w zakresie tego, czy oskarżony składał prawdziwe deklaracje podatkowe bez przesłuchiwania w charakterze świadków osób, które współpracowały z oskarżonym (kupowały, bądź sprzedawały mu złom, świadczyły czy przyjmowały usługi), a których to wyniki owej współpracy oskarżony winien (bądź nie) uwzględnić informując organ podatkowy o swoich dochodach.

W grę wchodzić mogła tu obraza przepisów postępowania związanych z obowiązkiem zachowania zasady bezpośredniości i zakazem zastępowania zeznań świadków treścią pism i zapisków (art. 174 k.p.k.). Sąd Okręgowy zważył, iż w toku postępowania odwoławczego uzupełniono materiał dowodowy o wszelkie dokumenty źródłowe, z którymi w ramach kontroli zetknęły się świadkowie w ramach badania ksiąg podatkowych oskarżonego (a których wyniki badania były podstawą do przypisania mu odpowiedzialności karnej) i dokumentów z nimi związanych. Świadkowie ci w sposób maksymalnie obszerny i możliwy (znacznym upływem czasu) opisali na czym polegała ich praca tj. co dokładnie okazał im oskarżony, jakie dokumenty, a jakich nie, jakiej treści i jakiego wyglądu (chodzi tu przykładowo o zaburzoną numerację w firmie oskarżonego faktur, gdzie jako wystawca widniała firma (...)) oraz jakie dokumenty okazali i jakie stanowisko zajęli kontrahenci oskarżonego, co do których komisarze skarbowi mieli wątpliwości. Nie jest więc tak, iż podstawą ustaleń sądu karnego były jedynie wyniki postępowań kontrolnych organu skarbowego (jak podnosi to apelant), lecz poza tymi dokumentami także zeznania osób, które fizycznie owe kontrole dokonały. Co także istotne, zeznania tych osób, a dokładnie te podawane przez nich okoliczności, które miały znaczenie dla rozstrzygnięcia w sprawie, potwierdzono poprzez bezpośrednie zapoznanie się sądu z wszelkimi materiałami źródłowymi, a więc z tymi dokumentami, które świadkom okazał oskarżony w ramach swojego obowiązku osoby (...)-'ZŁOM, bądź też zgromadzonymi w toku

<p>tych kontroli od kontrahentów. To natomiast łączna ocena tego materiału dowodowego, z uwzględnieniem wiedzy, zasad logiki i życiowego doświadczenia doprowadziła następnie do dokonania ustaleń faktycznych, zgodnie z którymi oskarżony dopuścił się wszystkich zarzuconych mu czynów. Pomimo więc braku przesłuchiwania w postępowaniu karnym w charakterze świadków tych osób, które wystawiały faktury, bądź dla których oskarżony wystawiał faktury w ramach w/w działalności, a które następnie miały wpływ na rzeczywiste dochody oskarżonego podlegające spornemu opodatkowaniu, nie doszło do takiej obrazy postępowania która mogła mieć wpływ na treść wyroku. Ustalenia w zakresie sprawstwa opierają się na innym, dostatecznie zgromadzonym, właściwie już przeprowadzonym i należycie ocenionym materiale dowodowym.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego od wszystkich stawianych mu zarzutów</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wobec nieuwzględnienia zarzutu obrazy prawa procesowego, jak również braku podstaw do zmiany wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego, wniosek jest niezasadny.</p>		
<p>3.2.</p>	<p>Zarzut błędu w ustaleniach faktycznych zgodnie z którymi</p>	<p># zasadny</p>

	oskarżony dopuścił się wszystkich zarzuconych mu czynów, a w odniesieniu do czynu z punktu IV aktu oskarżenia iż R. G. nie przechowywał przez wymagany okres żadnych ksiąg podatkowych i dokumentów z nimi związanych	# częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>W przedmiotowej sprawie prawidłowo ustalono, iż zaniżenie przychodów i zawyżenie kosztów ich uzyskania, uzewnętrznione następnie w deklaracjach podatkowych PIT-36 za 2006r. i 2007r. oraz podawanie nieprawdy w deklaracji podatkowej Vat-7 za okres styczeń-lipiec 2007r. było świadome i zawinione przez oskarżonego. Powyższe nie było wynikiem oczywistej omyłki pisarskiej czy matematycznej przedsiębiorcy i nie wynikało także z tego - jak sam podał oskarżony - iż miał on "bałagan" w papierach. Sąd odwoławczy zważył bowiem, iż wbrew twierdzeniom oskarżonego ilość i jakość ewentualnych jego "omyłek" jako osoby prowadzącej działalność gospodarczą jest tak istotna i tak znaczna, że logika i zdrowy rozsądek nie pozwalają na ich zaistnienie. Odnośnie czynu z punktu I aktu oskarżenia R. G. to przykładowo bardzo obiektywny materiał dowodowy w postaci wydruku z konta bankowego firmy oskarżonego potwierdzał, iż w 2006r. na jego konto wpłynęła kwota łącznie 1.902.722,41 zł. z tytułu zapłaty za sprzedany złom od firmy (...) Sp. z o. o. w Ł.. Oskarżony tymczasem w ogóle nie zaewidencjonował w rejestrach sprzedaży tej sumy bliskiej dwóm milionom zł.. Chodzi więc o</p>		

tak znaczną kwotę i co istotne, nie wpłaconą jednorazowo, że brak jej uzewnętrznienia wobec organu skarbowego nie mógł być przypadkiem, czy omyłką. Świadek A. P. porównywała powyższe z oryginałami faktur Vat znajdującymi się z dowodach źródłowych spółki (...). W rejestrach zakupu VAT tej firmy zaewidencjonowano 79 faktur wystawionych przez ROM ZŁOM R. G. (1), a w/w pieniądze, jakie wpłynęły na konto firmy oskarżonego w 2006r to potwierdzenie tej sprzedaży i zapłaty (niemal w całości) ze strony (...). Pacyna. Podobnie ma się rzecz z czynem, o jakim mowa w punkcie III aktu oskarżenia (podatek dochodowy za 2007r.) I tutaj chodzi o "pominięcie" tytułu istotnych sprzedaży (pominięcie przez oskarżonego w rejestrach sprzedaży: 4 faktur wystawionych dla (...) S. A., 2 faktur wystawionych dla PHU (...) A. K., 2 faktur dla (...), 8 dla (...) (tu zapłata dla oskarżonego nastąpiła przelewem na konto), na taką kwotę (kwota netto ponad 350.000 zł.) od licznych kupujących złom form, iż pominięcie powyższego i niewykazanie w dokumentach firmy i w deklaracji podatkowej potwierdza umyślne oszukiwanie fiskusa. Dokumenty osobiście badała świadek M. D., a dodatkowo istniała możliwość zapoznania się z nimi jako zawartymi w załączonych aktach kontrolnych. Oskarżony pomimo wezwania (załączone akta zawierają dokumenty potwierdzające czy to osobiste pokwitowanie (czytelny podpis) czy to doręczenie przez "awizo" wezwań kierowanych do oskarżonego, by okazał dokumenty w postaci m. inn. ksiąg przychodów i rozchodów, co do których prowadzenia sam się zobowiązał wybierając w chwili zakładania

działalności gospodarczej - zgłoszenie identyfikacyjne na druku NIP-1 taki rodzaj księgowości, dokumentów tych nie posiadał. Kontrolerzy oparli więc swoje działania służbowe o Rejestry sprzedaży, deklaracje VAT, wyciągi z konta czy protokoły z czynności sprawdzających dokonanych w innych podmiotach - kontrahentach oskarżonego. Załączone akta sprawy zawierają bardzo obszernie zbiorcze opisy poszczególnych faktur, ich kopie a także pisemne oświadczenia kontrahentów - stanowiące potwierdzenie tego, co wynika z faktur. Wobec braku przedstawienia przez R. G. dokumentów, z których wynikałoby, jakie kwoty oskarżony poniósł w zakresie zakupu złomu, czy związanych z innymi kosztami uzyskania przychodów - pierwotnie US dokonywał tu stosowanego oszacowania w oparciu o jedną z metod (wykorzystano informacje dotyczące wysokości marży sprzedaży złomu uzyskane id innych firm o podobnym profilu działalności). Ostatecznie także, w toku postępowań skarbowych odwoławczych nastąpiła tu zmiana w zakresie sposobu ustalenia tych kosztów, skutkująca ostatecznie przyjęciem zawyżenia kosztów uzyskania przychodów za 2006r. do sumy 12.133.788.14 zł. i stosownym zwiększeniem kwoty uszczuplenia podatku dochodowego, o jakim mowa zarzucie z punktu I aktu oskarżenia. Nie jest więc tak, jak starał się to wykazać już w głosach końcowych obrońca, iż nie można dać wiary zeznaniom świadka A. P., bo pomyliła się o ponad 5 mln zł. co do tego podatku, świadek w tym akurat aspekcie nie dysponując materiałami w postaci dokumentów nabycia złomu (innych kosztów uzyskania przychodu za rok 2006),

uznała, iż należy przyjąć jedną z przewidzianych prawem metod - informacje od innych "z branży". Ostatecznie organ "nadrzędny" nad świadkiem jako kontrolerem US, a władny ostatecznie określić należność podatkową metody tej nie zastosował, a jego argumentacja przekonuje (dodatkowo w toku czynności sprawdzających kontrahentów ustalano jakim transportem odbywały się dostawy i inne). Nie wpływa to jednak ujemnie na treść zeznań świadka, albowiem dotyczy nie tyle okoliczności, z jaką świadek zetknął się bezpośrednio, ale postawionego przezeń wniosku, co do którego władny ostatecznie był już inny organ. W odniesieniu do czynu z punktu II aktu oskarżenia, podawanie nieprawdy e deklaracjach VAT-7 poprzez zaniżenie podstawy opodatkowania i podatku należnego i zawyżenie podatku naliczonego, wynikało z podania do rozliczeń z US faktur dotyczących współpracy z P. L. (2) Przedsiębiorstwem (...). Fakt, iż osoba ta została skazana za m. inn. przestępcze wystawianie faktur z tytułu sprzedaży i skupu złomu w 2007r., to tylko okoliczność nakazująca szczególnie ostrożnie podchodzić do jej twierdzeń, a przede wszystkim do innych tego typu dokumentów związanych ze sprzedażą złomu od niej pochodzących. Świadek osobiście dokonała oględzin spornych faktur, a ich wygląd (brak oznak użytkowania) i umiejscowienie . Badanie dokumentacji firmy P. L. w ogóle nie potwierdzało, by dokonano w/w transakcje zakupu złomu, a co więcej faktury sprzedaży wystawione przez jego firmę do dnia 19.07. (...) zawierały chronologicznie nadane numery od 1 do 43, co dodatkowo wyklucza, by akurat w odniesieniu do (...) aż 171 omyłkowo

nie "wciągnięto" w dokumentację księgową faktur potwierdzających tak wiele przypadków sprzedaży złomu dla firmy oskarżonego i akurat je pominięto. Zdaniem sądu odwoławczego nie bez znaczenia jest, iż badanie dokumentacji oskarżonego dotyczącej 2007r. przez kontrolerów US, miało miejsce

Zasadnym był jedynie zarzut związany ze wskazaniem, iż przestępcze nieprzechowywanie ksiąg (zarzut z punktu IV aktu oskarżenia) dotyczy konkretnie ksiąg przychodów i rozchodów (z dokumentami źródłowymi tj, ewidencja środków trwałych, spisy remanentowe), bo właśnie takowe zobowiązał się prowadzić i przechowywać w związku z prowadzoną działalnością R. G. (1), a sformułowanie "księgi podatkowe" (znamię czynu) jest pojęciem szerszym, obejmującym m. inn. księgi rachunkowe, podatkowa księgę przychodów i rozchodów, ewidencje oraz rejestry, do których prowadzenia, do celów podatkowych i na podstawie odrębnych przepisów obowiązani są podatnicy, płatnicy lub inkasenci. Wskazanych konkretnie poprzez dokonaną zmianę zaskarżonego wyroku ksiąg przychodów i rozchodów oskarżony nie przechowywał, do czego był prawnie zobowiązany i co stanowiło przestępstwo. Brak przechowywania dotyczy znacznego kresu a do prowadzenia w/w ksiąg zobowiązał się sam R. G.. Fragmentem wymaganej dokumentacji były natomiast takie dokumenty przedstawione przez oskarżonego (pełnomocnika) do US jak: rejestry sprzedaży (o czym mowa także powyżej), czy zestawienie deklaracji Vat i Vat - 7 za okres styczeń - lipiec 2007r.

Wniosek		
o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Wobec uwzględnienia zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych jedynie w niewielki zakresie poprzez przyjęcie, iż przestępcze nieprzechowywanie ksiąg podatkowych dotyczyło ksiąg przychodów i rozchodów, wniosek o uniewinnienie oskarżonego jest niezasadny.		
3.3.	Zarzut rażącej niewspółmierności wymierzonej kar pozbawienia wolności orzeczonych za czyny, o jakich mowa w punkcie 1 a-c wyroku i kary łącznej oraz kary grzywny, a także brak warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Za zasadny uznano zarzut rażącej w sensie surowości orzeczonej wobec oskarżonego kary łącznej. W zakresie kar jednostkowych orzeczonych za czyny przypisane w punktach 1 a - c wyroku orzeczonych kar pozbawienia wolności nie sposób jest uznać za rażąco i niesprawiedliwie wysokie. Czyny te (1 a-c) dotyczą znacznego okresu czasu i wyrządzenia bardzo		

wysokich szkód. Także kara grzywny orzeczona w punkcie 1d w wysokości 100 stawek dziennych nie może zostać uznana za rażąco wysoką, gdy zważy się, iż chodzi o działanie podjęte na przestrzeni bardzo długiego czasu. Wymiar jednej stawki dziennej jest natomiast tylko niewiele wyższy od minimalnego jej progu. Zdaniem natomiast sądu odwoławczego szczególne okoliczności sprawy zadecydowały o tym, że przy orzekaniu o karze łącznej pozbawienia wolności zasadnym jest zastosowanie zasady pełnej absorpcji. Otóż wszystkie przestępstwa przypisane oskarżonemu w istocie stanowią ciąg jednego i w rozumieniu potocznym "tego samego" zachowania. Oskarżony prowadząc jedną i tą samą firmę handlującą złomem oszukiwał fiskusa podając nieprawdę w deklaracjach podatkowych, które składał w Urzędzie Skarbowym, czy nie przechowując odpowiednio długo wymaganych ksiąg podatkowych. Zachowania te nie są w istocie przerwane jakimś odstępem czasowym, są związane z tym samym zdarzeniem faktycznym - prowadzoną firmą (...), następują bezpośrednio po sobie, a ich rozbitcie na czyny 1 a, b i c w istocie wynika jedynie z cyklicznego - rocznego obowiązku składania deklaracji i różnego rodzaju obciążeń podatnika wobec Skarbu Państwa.

Za zasadny uznano także zarzut braku warunkowego zawieszenia orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności. Otóż pomimo tego, iż już sąd rejonowy dostrzegł możliwość warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej przez niego kary łącznej pozbawienia wolności, z uwagi na popełnienie czynów przed datą 1 lipca 2015r. i

ustalił zatarcie poprzednich skazań (k.8 uzasadnienia), to z faktów tych nie wyciągnął należytych wniosków w zakresie pozytywnej prognozy kryminologicznej jaką można postawić wobec sprawcy. Sąd odwoławczy zważył, iż dla jej postawienia niebagatelne znaczenie miało to, iż od czasu popełnienia wszystkich przestępstw przypisanych oskarżonemu upłynął bardzo znaczny okres czasu. Są to odpowiednio: blisko 13 lat od pierwszego i drugiego z nich, blisko 12 od trzeciego i ponad 6 od ostatniego. W tym czasie oskarżony nie wszedł w konflikt z prawem, zmienił także rodzaj swojego zatrudnienia, co więcej, wszystkie poprzednie skazania uległy zatarciu (takich ustaleń dokonał Sąd rejonowy w oparciu o treść aktualnej karty karnej i żadna ze stron ich nie podważała). Właśnie z tego powodu zadecydowano o zmianie wyroku w zakresie orzeczenia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności na maksymalny okres czasu (nadal zastosowanie miały przepisy ustawy "starej" w rozumieniu art. 2 § 2 k.k.s. jako względniejsze dla sprawcy).

Wobec warunkowego zawieszenia wykonania kary łącznej pozbawienia wolności obligatoryjnym było nałożenie na R. G. (1), w oparciu o treść art. 41 § 4 k.k.s. w zw. z art. 41 § 2 k.k.s., obowiązku uiszczenia na rzecz Skarbu Państwa uszczuplonej należności publicznoprawnej we wskazanym terminie 4 lat od uprawomocnienia się orzeczenia (jako z jednej strony jedynie możliwym do wykonania, a z drugiej dającym możliwość ewentualnego wyciągnięcia konsekwencji w przypadku uchylania się od

jego wykonania), w związku ze skazaniem za czyny w punktów I, II i III aktu oskarżenia i wysokościach wynikających z dokonanych ustaleń faktycznych.	
Wniosek	
o obniżenie kar jednostkowych pozbawienia wolności i kary grzywny oraz kary łącznej pozbawienia wolności z dodatkowym warunkowym zawieszeniem jej wykonania	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Powody tożsame z tymi, dla których zarzut dotyczący rażącej niewspółmierności kary uznano za zasadny jedynie częściowo.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
4.1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
kwestia winy i kar jednostkowych	

Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Żaden z podniesionych zarzutów, w szczególności wobec wyników uzupełniającego postępowania dowodowego przeprowadzonego przed sądem odwoławczym, nie okazał się być zasadny. Nie stwierdzono także podstaw do zmiany, bądź uchylenia wyroku z urzędu. Decyzje dotyczące istnienia i wysokości uszczuplonych należności publicznoprawnych wynikają z prawomocnych i ostatecznych decyzji właściwych organów skarbowych. Fakt złożenia wniosku o wznowienie postępowania kontrolnego nie stanowi sam w sobie podstawy do ich podważenia.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
<ul style="list-style-type: none"> - zmiana w zakresie dookreślenia rodzaju księgi podatkowej, której dotyczy przypisany zarzut z punktu IV aktu oskarżenia, - obniżenie wysokości kary łącznej i warunkowe zawieszenie jej wykonania, - orzeczenie obligatoryjnego obowiązku uiszczenia uszczuplonej należności publicznoprawnej, 	
Zwięźle o powodach zmiany	
Powody zmian zawarto odpowiednio w punktach 3.2 i 3.3.	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
5.3.1.1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	

5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Związłe o powodach uchylenia		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Związłe o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Związłe o powodach uchylenia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

P unkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
ostatnie trzy frazy wyroku	
	O kosztach postępowania odwoławczego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 636 § 1 i kpk, art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity: Dz. U. 1983 r. Nr 49 poz. 223) i § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu

Państwa w postępowaniu karnym z dnia 18 czerwca 2003 roku (Dz. U. 108, 00z. 1026) z późn. zm. Sąd zdecydował się obciążyć oskarżonego całością kosztów procesu za postępowanie odwoławcze (opłata za obie instancje w związku ze zmianą wysokości orzeczonej kary i ryczałt związany z wydatkami poniesionymi w postępowaniu odwoławczym. Oskarżony jest zdrowym, w sile wieku człowiekiem, posiada dochód z tytułu zatrudnienia, jak również choć obecnie ograniczone (z racji orzeczonego zakazu prowadzenia działalności gospodarczej), jednakowoż możliwości zarobkowe i w tym świetle nie ma żadnych powodów, aby odstępować od zasady ponoszenia przez oskarżonego kosztów procesu ustalonych przecież na minimalnym poziomie. Oskarżony może podjąć wysiłki ukierunkowane na realizację zobowiązań finansowych, albowiem obciążenia te wobec oskarżonego na poziomie ukształtowanym orzeczeniem Sądu odwoławczego będą współmierne do wagi czynu mu przypisanego i będą stanowiły dla niego dolegliwość, lecz nie przekraczającą stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynów, jak i jego możliwości majątkowych i zarobkowych, uwzględniając również fakt posiadania na utrzymaniu trojga dzieci.

7. **PODPIS**

1.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	obrońca	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	ustalenie w zakresie sprawstwa oskarżonego	
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		

# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych		

	przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	2	
Podmiot wnoszący apelację		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	

# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		

#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana